

Gülzar
Ümid

TALEYİMDƏN HARA QAÇIM?

Taleyimdən hara qaçım,
Addım-addım aramasın
Mən düşərkən xoşbəxtliyin cıdırına
Güdüb məni şikarı tək ovlamasın.

Taleyimdən hara qaçım?
Qaranlıqda bir ağacın
Altında gizlədim onu,
Yox... onda da ay işığı,
Işıqla tapar onu

Taleyimdən hara qaçım?
Mən qaçdıqca bütün ruhum dilə gəlib
Günahkarsan deyə-deyə,
Vidcanımın yaxasından
Yapışaraq gülə gülə,
Gecikmisən deyir mənə.

Taleyimdən hara qaçım?
Bir yarpağın altında
Gizlənməyi bacaran həşərat tək
Olmağı da bacarmadım.
O gizlətdi taleyini öləndək
Mən diriylən bacarmadım.

Taleyimdən hara qaçım?
Bəlkə yumub ovucumda
Bir oyunun daşı kimi
Gizlədim onu,
Yox, onda da bir imdada çatmaq üçün,
Ovucumu açıb itirəcəm yenə onu.

Taleyimdən hara qaçım?
Bəlkə bir az zəhər qatım
Bu taleyin şərbətinə,
Göz yumaraq düşünmədən
O dünyanın əzabını,
Qonaq edim bu dünyanın şəhvetinə.

Taleyimdən hara qaçım?
Doğruları gəzə-gəzə,
Düşdüm yalanın toruna
Vidcanımı əzə-əzə,
Oyuncaq oldum oyuna.
Taleyimdən hara qaçım?
Bəlkə burdan qaçacaqsan
Gizlənməyə, oğrun-oğrun yaşamağa
Gizli yer də tapacaqsan.

Amma taleyinin günahıyla
O dünyada əbədiyyən
Bir sən, bir o
Cavabınla qalacaqsan.

ÖMRÜN İLLƏRİ

Ömrümü toxudu günlər,
Rənglərdən rənglərə keçib,
Nə yaman ötdü tez illər
İlmədən ilməyə keçib.

Yuxusuna haram qatdım,
Anam laylay çaldı yatdım,
Addım-addım ayaq atdım,
Bələkdən iməyə keçib.

Nə ömürdü yaşayıram,
Düz yükünü daşıyıram,
Yaraları qaşıyıram,
Sümükdən iliyə keçib.

Neylirəm qızıl təşdi mən,
İçinə qan qusarsan sən,
Cismnin sanar cənnətdəsən,
Ruhun cəhənnəmə keçib.

Kasıbın ürəyi dolu,
Boş qalıbdır sağı, solu
Varlıların ürək yolu
Kasıbdan yeməyə keçib.

Vidcanıma sus, sus dedin,
Günahları qus, qus dedin,
Yalanlara kabus dedin,
Doğrular tələyə keçib.

Göstərib yolun sonunu,
Geyinib haqqın donunu,
Gülzar fələyin yolunu,
Döndərib qibləyə keçib.